

[Aksel Larsen.]

interesseret i at komme i Udvalg, hvor der er Chance for, at de kan komme til at blive stillet over for sagligt Materiale vedrørende disse Problemer, og derfor har vi en Chance for at faa den Udvalgsplads, der i øvrigt normalt burde tilkomme os, og saa kan jeg benytte min Tilstedeværelse i det kommende Udvalg til at forsøge at faa nærmere Oplysning.

Jeg vil imidlertid med det samme gerne sige, at jeg har Indtryk af, at de mest elementære Pelsvarer, saadan som Lovforslaget er affattet, paa en eller anden Maade kan blive eller vil blive ramt af denne Afgift. Der staar f. Eks.:

„Hatte, Huer, Kasketter og Klædningsstykker af enhver Art, samt andet Buntmagerarbejde, forarbejdet af Pelsskind.“

Der er mange Børnepelshuer af Kaninskind — det er jo Huer, ikke sandt? Og jeg ved ikke, hvorledes det er med Pelschaufførhandsker, om de falder ind derunder? Men jeg skal tillade mig at mene, at den Slags Beklædningsgenstande ikke er Luksus, og det er ganske urimeligt, at beskattede dem. Hvis man gør det, genindfører man ad Bagdøre den „lede Skat“, Tøjskatten, om end paa et andet og foreløbig beskeden Omraade og paa en anden Maade. Det kan være, at de Varer, jeg lige har nævnt, ikke falder ind under Loven, og det kan den højtærede Finansminister belære mig om, men der er ingen Tvivl om, at Sælsskind og Kalveskind falder ind under Lovens Bestemmelser.

Noget saadant er ganske urimeligt. En Sælsskinds- eller Kalveskindskaabe kan man købe for 400-500 Kr.; det er mindre, end hvad en virkelig god og brugbar Stoffrakke koster, og saa spørger jeg mig selv, hvad Rimelighed er der i, at en saadan Pelsskindskaabe, som bestemt ikke er Luksus, skal beskattes, medens en Kaabe af Uldvarer skal være skattefri. Jeg agiterer ikke for, at Kaaben af Uldvare skal beskattes, jeg agiterer for, at man skal fritage Sælsskinds- og Kalveskindskaaben, hvis den er forarbejdet paa en saadan Maade, at den ikke kan kaldes for Luksus.

Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, hvis den højtærede Finansminister gaar ind paa at omredigere sit Lovforslag.

Jeg tror ikke, man paa den Maade skal lade Lovforslaget direkte omfatte de færdige Beklædningsgenstande, men lade det omfatte Pelsskind, som det ogsaa siges i Lovforslagets Titel.

Den højtærede Finansminister kan faa vor velvillige Medvirken til en Afgift — og den kan for vor Skyld være ret høj — paa Luksus-Pelsskind, paa Betingelse af at man fritager de Pelsvarer, der ikke kan siges at være Luksus. Det maa kunne gøres ganske enkelt. Man kan vel ved Hjælp af sin zoologiske Viden og paa anden Maade afgrænse, hvilke Pelsskindsorter der hører til Luksusgruppen, og hvilke der ikke hører til Luksusgruppen, og saa skrive klart og tydeligt i Loven, at de og de Sorter af Pelsskind skal der svares saa og saa megen Afgift af — alle andre er afgiftsfri. Saa kan Afgiften opkræves hos Garverierne eller Skindberedningsanstalterne eller hos Importørerne, eller hvad ved jeg, og saa er man fri for at belaste Detailhandlen, fri for at faa en Lov, der er meget svær at administrere, og som det vil koste mange Penge at administrere, og man undgaar frem for alt at begaa den Uret, det vilde være at paalægge en indirekte Skat, der ganske vist rammer Luksusvarer, men samtidig ogsaa en væsentlig Del af det, der hører til Befolkningens saa at sige daglige nødvendige Forbrug.

Bjørner: Til det Lovforslag, vi i Øjeblikket har til Behandling, og som største Parten af det høje Tings Medlemmer kun har haft Lejlighed til at sætte sig ind i, efter at det blev omdelt her i Salen ved 18-Tiden, skal jeg paa Retsforbundets Vegne fremsætte et Par Bemærkninger.

Først et Par Bemærkninger om Optakten til dette Lovforslag: det Forbud mod Salg af Pelsvarer, der fandtes i Dagspressen i Søndags Side om Side med de erhvervsdrivendes store Annoncer om Pelsvarer. Der var, som det har været anført, ikke i denne Bekendtgørelse angivet, med hvilken Lovhjemmel man indførte dette Forbud. Jeg har ikke set det i de Aviser, jeg fik i Søndags, og jeg har forsøgt at kigge efter i Statstidende, hvor man imidlertid helt synes at have glemt at meddele Bekendtgørelsen. Men efter hvad jeg forstod paa den højtærede Finansminister, skulde Lovhjemmelen findes i Loven om erhvervsøkonomiske